

Hvad den Bemærkning angaaer, at man skal tage sig lagt for at vedtage Undringsforslag, som kunde gjøre, at Sagen maatte gaae tilbage til Folkethinget; saa troer jeg, at det er meget betænkeligt, at tillægge denne Betragtning stor Vægt; thi dette vilde jo gjøre, at det Thing, som i Slutningen af Sessjonen kommer til at behandle en Sag, hvilken Ekspæne jo som oftest, og navnlig med Hensyn til de vigtigste Sager, træffer Landstinget, faaer kun en nominal Indflydelse paa den, en Indflydelse, som man i høj Grad maatte ønske at være fri for, da det er meget faarende for Ons Følelse at skulle samtykke i en Lov, eller befordre, at en Lov kommer ud, som man i og for sig ikke finder retfærdig eller gavnlig. Men jeg troer heller ikke, at der i og for sig er nogen stor Fare for, at denne Lov ikke godt kunde blive vedtaget i nærværende Sæssion, om ogsaa de foreliggende Undringsforslags Vedtagelse gjorde, at Loven maatte blive sendt tilbage til det andet Thing; thi der er dog vel Formodning for, at Folkethinget ogsaa vil være om, at denne Sag bliver tilendebragt i dette Aar, og at dette Duffe saameget mere maa være levende hos dem, som det just er den lange Tid, Sagen har svævet der, der gjør, at Loven kan staae Fare for ikke at blive tilendebragt i denne Sæssion. Jeg maa forresten tilføje, at jeg endogsaa meget hellere vilde ønske, at Loven i sin Heelhed ikke kunde komme ud denne Gang, for at der kunde blive Leilighed til ved fornyet Overveelse at give Loven de Egenheder, som jeg troer, at det nuværende Lovforslag savner. Der er vel herved den Betragtning, som vækker nogen Betænkelighed, at det saa var uvist, hvorvidt Reserveofficererne i den Mellemtid, indtil en Lov om disse Personers Berettigelse blev vedtaget, ikke kunde faa nogen Udtælling, og jeg tilføjer, at der i Finantsloven ikke er nogen Hjemmel dertil; men det forekommer mig dog, at naar en Minister har en levende Erkjendelse af, at Retfærdighed og Billighed kræver, at de maae have nogen Hjælp, at han saa ikke vil tage i Betænkning, at lade dem, førend en ny Lov kunde udkomme, faa saameget, som han faaer, at de efter det Forslag, som var vedtaget i Folkethinget, ialfald maatte faa. Han

maatte dog vistnok have den Tillid til Rigsdagens Retfærdighed og Billighed, at den vilde bifalde en saadan Foranstaltning, som han havde truffet for at tilfredsstille Retfærdigheden, og man kan tilføje, for at tilfredsstille det, som maatte være Nationens almindelige Duffe, og at den altsaa ikke derfor vilde drage ham i noget Ansvar.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Lüttichau og Orholm til Lovforslagets § 1:

At imellem første Punktum, som ender med „Grad“ og andet Punktum, som begynder med „Under“ indskydes følgende Sætning:

„Til Ekviperings og Armatur erholde de 1 Maanedes Gage for hvert Aar, hvori de indkaldes.“

blev ved Navneopraab — der foretoges i Genhold til Forretningsordenens § 39, da der ved den først paa sædvanlig Maade stedfundne Afstemning afgaves 18 Stemmer for og 21 Stemmer imod Forslaget — saaledes som Resolutionsaendring nærmere udviser forkastet med 22 Stemmer imod 19.

Ja:

Blechingberg; Flensborg; Funder; Hansen, Bankdirecteur; Holst; Kirck; Krabbe; Leth; Lüttichau; Moltke; Mortensen; Nyholm; Orholm; Petersen, Procurator; Stampe; v. Stöcken; Tillisch; Weyhe; Ørsted.

Nei:

Bjerring; Bentner; Borgen; Bruun, Fabrikør; Dahl; Dreier; Frick; Hansen, Gaardeier; Johansen; Jørgensen, Landvæsenkommisair; Køster; Nielsen, Gaardeier; Øst; Pedersen, Gaardeier; Schytte; Schroll; Stefensen; Sørensen, Pastor; Tang; Thalbitzer; Treschow; Westfeldt.

Stemte ikke.

Kierregaard; Unsgaard.

Fraværende.

Bertelsen; Holberg; Jørgensen, P. G., Gaardeier; Krarup (syg); Neergaard, Proprietær.